populi conturbati ſunt excelſiores ſcti poteſtates q̄ de eorū predicatione fuerāt p̲territe viſa fortitudine dei q̄ aſſiſtebat ap̄lis et alijs ſanctis p̄dicatoribꝰ

Inter hos ſeculi fluctus et ſonitus non timent q̄ ad diuinū auxiliū refugiunt. quia Spūſſancti inundatio letificat conſolat̄ leticia ſpūali eccleſiam dei eā ſua gratia confirmando contra tribulationes que inferunt̄ ei quam altiſſimꝰ ſanctificat aqua baptiſmatis a vicijs abluendo et incrementa v̄tutū preſtando.

Letificat autem et ſanctificat eccleſiam deꝰ q̄a Deus in medio eccleſie habitans omnibus equaliter cōſulens non ſeparabitur ab ea ſed ſemp̲ in ea manebit ſupra ſe firmā petrā eam ſolidanſ adiuuabit eā deus mane diluculo. quoniaꝫ illud lumen exorietur quando de eterni ſolis ſplēdore illuſtrabitur. adiuuabit eā dico ſcti aduerſitate laborantē.

Hoc patet quoniā intonāte p̲ predicatoreſ ſuos et miraculiſ coruſcante Conturbate ſunt gentes per predicationē apl̄oꝝ. non tamē ſic vt euerterant eccleſiā ſed ſalubrit̄. q̄ relicta gentilitate ad xp̄um conuertunt̄ et regna que erecta erant p̲ ſuperbiaꝫ vt ſeuirēt inclinata ſunt ad ſuſcipiendā fideꝫ vt adorarent et ſe iugo xp̄i ſubmitterēt Dedit vocem ſuam per ora apl̄oruꝫ. inſonuit ap̄lica tuba terrena corda mota ſunt timore iudicij ab infidelitate ad fideꝫ a vicijs ad v̄tutes.

Quis eſt iſte ad cuiꝰ vocem mota eſt terra reſpondet pp̄heta non quecūqꝫ poteſtaſ nō angelus non aliq̄ creatura ſiue terrena ſiue celeſtis. ſꝫ Dominꝰ virtutū eſt cui virtutes celeſtes ſeruiunt. cui omnis potētia famulatur. q̄ eſt nobiſcuꝫ aſſūpta carne noſtra. p̲pterea deus oīm noſtroꝝ dicit̄ eſſe ſuſceptor qn̄ carnē p̲ fideliū ſalute ſuſcepit Deuſ iacob. i. deſignatoꝝ p̲ Jacob.

Et ideo o vos ip̄li Venite paſſibuſ fidei et intelligite intellectu fide illūinato magnalia opera domini noſtri ſaluatoris q̄ fecit in incarnatiōe ſua vt de pace nimia ꝛ hmōi que poſuit ſuper terrā et illa op̲a erant p̲digia q̄a aliq̄d p̄tendebāt. q̄d ꝫ hoc. ſ. q̄ ip̄e eſt auferens bella ſpūalia fidei q̄bus rebellatum eſt contra deū p̲ idolatras et paganos vſqꝫ ad fines terre H autem iam factum eſt cum per xp̄i aduentum idolatria et ſuperſtitio totius quaſi orbis perijt ꝛ multi in pacē xp̄i deducti ſunt vere religiōis xp̄iane fidē ſuſcipiētes. ꝛ h ſignificabat illa pax qua tp̄e dn̄ice natiuitatis totus mundꝰ legitur eſſe pacatꝰ q̄d non humanis viribꝰ. ſꝫ xp̄i dn̄i corporali preſentia probatur effectū

¶ In cuius pacis ſignū ipſe. Arcum cōteret. ſ. occultas malignorū inſidias et cōfringet arma ſuperſticioſa certamina paganorū. et ſcuta. ſ. p̲tectionem p̲ fide p̄ſumptionis igne ſpūſſancti cōburet exue nos bone rex armis dyabolicis ꝛ indue noſ armis tuis. ſ. euangelice veritatis cōtinētie fidei ſpei et caritatis. Vacate ergo o hoīeſ q̄ mūdanis illuſionibꝰ armabimini et militiā dyaboli p̲agebatis vacate ab armis dyaboli a vicijs et tumultibuſ contentioſ. quoniam ego ſum dominus nō ille q̄ vos armabat qui vos ad nephāda certamina p̲ducebat. ſed ego ſū deus. qui exaltabor p̲ fidem in gentibꝰ et in iudea

Et iam omnes ꝯfiteant̄ et dicant Deꝰ virtutum eſt nobiſcum et ſuſceptor noſter deus xp̄iani ip̄li figurati per iacob q̄ directus fuit a deo.

¶ Pſalmus. XLVI. in quo omnes fideles inuitantur ad laudandū deū

¶ Propheta in perſona apoſtoloꝝ ait. cum tot beneficia vobis fecerit deus.

Omnes gentes ad quas p̲uenit gratia dei gaudete bonis operibuſ iubilate deo voce exultationis concordēt manꝰ et lingua. ille operent̄ hec ꝯfiteat̄.

Merito iubilādū ꝛ pſallendū eſt deo. quoniam eſt dominꝰ q̄ dn̄atur omī creature excelſus nobilitate nature q̄ p̄us fuerat d̄ſpectus a iudeis. terribilis ip̄e eſt iudicaturus mūdū poteſtate. rex magnꝰ ſuper

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

omnem terram. quoniam rex regũ eſt ⁊
dominus dñantiũ
Propheta in pſona aplorũ inquit Plau-
dite etiã q2 de⁹ Subiecit nobis .i. vniuer
ſitati xpianorum populos iudeoꝝ vl' per
fidem vt credentes vel per dignã ſue iniqui
tatis vltionẽ vt pfidos obſtinatos et gen
tes cõuerſas ad fidẽ ſub predicationi-
bus noſtris ſubiecit per fidem obediẽtes
plenarie dño ieſu xpo q̃ pro omnibus mor
tuus eſt.
Plaudite etiã q̃a dñs ſua grati[a] non me-
rito noſtro Elegit dare nobis vitã eter
nam ſequentib⁹ ſpeciem .i. illud qđ mi-
ſtica ſignificatione iacob quẽ dilexit. de⁹
premonuit .ſ. terrena dare ꝑ celeſtibus.
Dñs non ſolũ elegit dare nobis hereditatẽ
ſuã. ſed aſcendit parare nobis locũ. Aſcen
dit quidem dominus in iubilo multo
rũ angeloꝝ et ſctõrũ aſcendentiũ cũ eo. q̊
aſcendẽte audita eſt vox clara quaſi tu
ba angelorum dicentiũ admirantib⁹ et ſtu
pentibus apoſtolis.
Viri galilei qđ ſtatis hic aſpiciẽtes in celũ
Et q̃a talis eſt et ſic aſcendit. Pſallite do
noſtro gratias agendo pſallite bonis acti
onibus laudando pſallite regi nrõ .ſ. xpo
non alieno quẽ nõ decet iſta laudatio q̊niã
ſolus eſt q̃ merito laudes accipiat q̊niã ipe
et vniuerſa creat ⁊ creata iugiter adminiſtrat
Pſallite xpo ſapienter diſcrete et deuote nõ
ſolũ ore ſed corde debet merito Omnipo
tens rex vniuerſaliter coli q̃ ſol⁹ crea
tor et liberator ꝓbatur eẽ cunctoꝝ.
Ideo etiã pſallite. q̃a Regnabit domin⁹
ſuper gentes q̃ olim ſuper vnã gentẽ re-
gnabat. regnabit dico q̊niã iam aſcẽdẽs ad
dexteram patris ſedet ſuper ſedẽ ſã
ctam ſuam .ſ. a dextris dĩ. et ſic nihil reſtat
niſi q2 oẽs ſubijciantur ei. Nõ ſolũ gẽtes
ſubijcient ei. ſ3 etiã Principes populoꝝ
oim cõgregabũtur ꝑ fidẽ et amorẽ cum
xpo q̃ eſt de⁹ abrahã et h ideo q̃a apli dij ꝑ
pter iudiciariã poteſtatẽ et participatõẽ di
uine grẽ fortes fide et dilectione valde a
xpõ eleuati ſũt doctrina et poteſtate mi
racula faciendi ita vt pncipũ colla fidei iu-
go ſubmitterent.

Pſalmus. XLVII. in quo de mul
tiplici cõmendatione eccleſie

Propheta cõmendans ciuitatẽ
eccleſie. Primo cõmendat a dignita
te conditoris et a ſitu dicens.

Magnus domin⁹
q̃a dominus vniuerſoꝝ eſt ⁊ q̃a
potenter omnia facit et lauda-
bilis valde ꝓpter excellentiã nobilitatis ⁊
ſapientie eius qua pulcra et mira facit lau
dabilis quidem in ciuitate dei noſtri
ſc3 eccleſia que eſt fundata in xpo mõte ſã
cto eius tertio cõmendat eccleſiã ab ãpli
tudine dicens. Fundatur de habitato-
ribus vniuerſe terre exultantibus de re
miſſione peccatoꝝ. nam populus iudai
cus per montem ſion deſignat⁹ et po
pulus gentilis per latera aquilonis
ſignificat⁹ vniti ſũt in vna fide xpi ex q̃b⁹ du
ob⁹ ꝑtib⁹ eccl'ia vniuerſalis ciuitas regis
magni .ſ. dei ꝯſurgit. Quarto cõmẽdat ci-
uitatẽ dei a ſapiẽtia ciuiũ q̃ vera ꝯſiſtit i co
gnitione dei dicẽs. De⁹ in domib⁹ ei⁹ .i. ĩ
eſt in fidelib⁹ in q̃b⁹ h[a]bitat cognoſcetur d
us cognitiõe fidei et hcũ ſuſcipiet eam
mouẽdo eã ad hãc grã3. Quito cõmẽdat
ciuitatẽ dei a dignitate dicẽs. Ecce reges
terre pĩcipes ſcl'i q2 regna et dñatores
cultui demonioꝝ dedita erãt ad p̄dicatiõẽ
aploꝝ cõgregati ſũt cũ ceteris fidelib⁹ in
vnitate fidei vt fieret vna ciuitas ⁊ vnũ
ouile. Ipſi .ſ. reges cognoſcẽtes ꝑ fidem
miracula q̃ xps et apli faciebãt. admirati
ſunt et p⁹ admiratiõẽ glie et miraculoꝝ
xpi cõturbati ſũt pro peccatis et com-
moti ſunt ad penitentiam et hoc. quia ti
mor futuri iudicij apprehendit eos.
In qua conturbatione gentium pro pecca
tis erunt. Dolores magni et graues vt
parturientis hoc quia in ſpiritu ſãcto
conteres ſuperbiam et cupiditates hui⁹
mundi in gentibus que deſignantur ꝑ na
ues tharſis que quondam in nauigatio
ne negociorum ſuperba fuit